สารนิพนธ์เรื่อง	ปัญหาการตีความลักษณะบ่งเฉพาะของเครื่องหมายการค้า กรณีคำหรือข้อความที่เล็งถึงลักษณะหรือคุณสมบัติของสินค้าโดยตรง
คำสำคัญ	คำหรือข้อความที่เล็งถึงลักษณะหรือคุณสมบัติของสินค้าโดยตรง / ลักษณะบ่งเฉพาะของเครื่องหมายการค้า
นักศึกษา	นายธิติ เปฏะพันธุ์
อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์	ร้อยโท ดร. ธนพจน เอกโยคยะ
หลักสูตร	นิติศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชากฎหมายธุรกิจ
คณะวิชา	บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีปทุม
พ.ศ.	2552

บทคัดย่อ

ลักษณะบ่งเฉพาะเป็นคุณลักษณะที่สำคัญที่สุดของเครื่องหมายการค้า เนื่องจากการใช้เครื่องหมายการค้าโดยทั่วไปมีวัตถุประสงค์หลักเพื่อให้สามารถระบุแยกแยะสินค้าของบุคคลหนึ่งจากสินค้าที่ใช้เครื่องหมายการค้าของบุคคลอื่นได้ รวมทั้งบ่งบอกถึงแหล่งกำเนิดของสินค้า ด้วยเหตุดังกล่าวผู้ประกอบการจึงมักใช้คำที่สามารถชี้แนะผู้ซื้อให้ทราบถึงลักษณะหรือคุณภาพของสินค้าและได้นำคำดังกล่าวมายื่นขอจดทะเบียนเป็นจำนวนมาก ซึ่งก่อให้เกิดปัญหาในการพิจารณาลักษณะบ่งเฉพาะของเครื่องหมายการค้าที่มีลักษณะเป็นคำหรือข้อความนั้นว่าเล็งถึงลักษณะหรือคุณสมบัติของสินค้าโดยตรง ตามมาตรา7 วรรคสอง(2) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่2) หรือไม่

จากการศึกษาพบว่า ความไม่ชัดเจนของบทบัญญัติดังกล่าวทำให้มีปัญหาการตีความกฎหมายทั้งของนายทะเบียนเครื่องหมายการค้าและคณะกรรมการเครื่องหมายการค้า ที่ยังขาดแนวทางการปฏิบัติที่ชัดเจน

นอกจากนี้ จากการศึกษาวิเคราะห์พบว่า บทบัญญัติในเรื่องของคำหรือข้อความที่เล็งถึงลักษณะหรือคุณสมบัติของสินค้าโดยตรง เป็นกฎหมายที่จำกัดสิทธิของผู้ขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า การพิจารณาจึงต้องมีหลักเกณฑ์ที่ชัดเจน แน่นอน และเคร่งครัด การที่กฎหมายบัญญัติถึง “คำหรือข้อความที่เล็งถึงลักษณะหรือคุณสมบัติของสินค้าโดยตรง” จึงควรเป็นกรณีที่สาธารณชนพบเห็น แล้วเข้าใจได้โดยง่ายและไม่ต้องใช้ดุลพินิจในการคิดหรือจินตนาการต่อไปว่า คำหรือ

SPU CHONBURI

ข้อความนั้นสื่อถึงลักษณะหรือคุณสมบัติของสินค้านั้นๆ เพราะมิเช่นนั้นแล้วอาจจะทำให้เครื่องหมายการค้าจดทะเบียนได้ยากหรืออาจไม่ได้เลย ซึ่งไม่น่าจะสอดคล้องกับหลักเกณฑ์ของกฎหมายเกี่ยวกับเครื่องหมายการค้า เพื่อให้การใช้กฎหมายมีความเหมาะสมเป็นธรรมและส่งเสริมการคุ้มครองเครื่องหมายการค้า จึงควรมีการกำหนดหลักเกณฑ์ในการพิจารณาและตีความที่ชัดเจนโดยมีกรอบการใช้ดุลยพินิจและคำนึงถึงความเข้าใจของบุคคลทั่วไปโดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้บริโภคตลอดจนวางกรอบการอ้างอิงความหมายของคำตามพจนานุกรมหรือแหล่งข้อมูลให้ชัดเจนและเหมาะสม ผู้ศึกษาจึงเห็นควรมีการสร้างหลักเกณฑ์และกรอบการตีความที่ชัดเจนและสมเหตุสมผลในการใช้กฎหมายให้สอดคล้องกับนานาประเทศยิ่งขึ้น

SPU CHONBURI